

ข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการกล่าวหา หลักเกณฑ์การสืบสวนหรือสอบสวน

ในกรณีที่มีการกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๔) (ฎ) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ ตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชนจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชนว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการกล่าวหา หลักเกณฑ์การสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชนว่าด้วยหลักเกณฑ์การสืบสวนหรือสอบสวน การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และคณะกรรมการสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“การประพาดพิง” หมายความว่า การกระทำของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ที่ประพาดพิงข้อจำกัดและเงื่อนไขหรือประพาดพิงจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

“การกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ได้รับความเสียหาย หรือบุคคลอื่นได้ทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือยื่นต่อสภาการสาธารณสุขชุมชนหรือกรรมการได้แจ้งเรื่องต่อสภาการสาธารณสุขชุมชนกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนว่าประพาดพิงจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายเพราะการประพาดพิงจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพหรือบุคคลอื่นหรือกรรมการได้ทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือหรือแจ้งเรื่องต่อสภาการสาธารณสุขชุมชน แล้วแต่กรณี

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพที่ถูกกล่าวหาว่าประพาดพิงจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

“การสืบสวน” หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเรื่องที่มีการกล่าวหาหรือที่คณะกรรมการมีมติให้พิจารณาเกี่ยวกับการประพาดพิงของผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณ ได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่และเพื่อที่จะทราบรายละเอียดว่าการกล่าวหา นั้นมีมูลหรือไม่

“การสอบสวน” หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการสอบสวน ซึ่งคณะอนุกรรมการสอบสวนได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์การกระทำของผู้ประกอบวิชาชีพว่าเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อกล่าวหาหรือไม่

“สำนวนการสอบสวน” หมายความว่า บันทึกหรือเอกสารใดที่คณะอนุกรรมการสอบสวนได้รวบรวมไว้เป็นหลักฐานในการสอบสวนผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่มีการกล่าวหา

“พยานหลักฐาน” หมายความว่า พยานบุคคล พยานเอกสารหรือพยานวัตถุ ที่คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณและคณะอนุกรรมการสอบสวนได้รวบรวมเพื่อใช้ในการพิจารณาการประพฤติผิดด้านจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

“ผู้ประกอบวิชาชีพ” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชน

“สภา” หมายความว่า สภาการสาธารณสุขชุมชน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาการสาธารณสุขชุมชน

หมวด ๑

การกล่าวหา

ข้อ ๕ บุคคลที่มีสิทธิกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ได้แก่

๕.๑ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายเพราะการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

๕.๒ บุคคลอื่น

๕.๓ กรรมการ

ให้บุคคลตาม ๕.๑ และ ๕.๒ ทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือยื่นต่อสภา และบุคคลตาม ๕.๓ แจ้งเรื่องต่อสภา ด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ก็ได้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖ ผู้กล่าวหาต้องยื่นคำกล่าวหาภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้กล่าวหารู้เรื่องการประพฤติผิด และรู้ตัวผู้กระทำผิดหรือภายในสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดของผู้ประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๗ การถอนเรื่องการกล่าวหาที่ได้ยื่นหรือแจ้งไว้ต่อสภาแล้ว ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการประพฤติผิดของผู้ประกอบวิชาชีพ

หมวด ๒

การสืบสวน

ข้อ ๘ ให้เลขาธิการเสนอเรื่องที่มีการกล่าวหาหรือในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าผู้ประกอบวิชาชีพมีพฤติกรรมอันสมควรให้มีการพิจารณาเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพต่อประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๙ เมื่อประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับเรื่องที่มีการกล่าวหาแล้ว ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องที่มีการกล่าวหาว่ามีข้อกล่าวหาอย่างไร และวางแนวทางเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน ตลอดจนรายละเอียดของพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเพื่อให้ทราบรายละเอียดในเรื่องที่มีการกล่าวหา

ข้อ ๑๐ การประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการที่อยู่ในที่ประชุม กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณทำการสืบสวนหาข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จภายในเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินการออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ข้อ ๑๒ ในการสืบสวน ให้ประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือเรียกให้ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือมีหนังสือแจ้งให้บุคคลส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๓ การให้ถ้อยคำของบุคคลตามข้อ ๑๑ ให้กรรมการจรรยาบรรณทำการสอบปากคำ และจดบันทึกการให้ถ้อยคำของบุคคลที่มาให้ถ้อยคำ ตามแบบที่สภาการสาธารณสุขชุมชนประกาศกำหนด

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขู่มขู่หรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้วให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และผู้ให้ถ้อยคำต้องลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ หากเห็นว่าการให้ถ้อยคำดังกล่าวถูกต้องแล้ว ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำต้องลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานและให้กรรมการจรรยาบรรณที่ร่วมสืบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกการให้ถ้อยคำนั้นด้วย

กรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อ ให้ประทับลายนิ้วมือโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองจำนวนสองคน

ข้อ ๑๔ การส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสืบสวน ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณทำบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในการสืบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่รับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องกับต้นฉบับหรือกรณีต้นฉบับสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ใช้เอกสาร “ใบแทน” ก็ได้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ เมื่อดำเนินการสืบสวนแล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณประชุมพิจารณาว่าข้อกล่าวหาเป็นมูลหรือไม่ โดยให้ถือตามมติของอนุกรรมการจรรยาบรรณเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งมีหนึ่งเสียง ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณสรุปรายงานการสืบสวนและเสนอความเห็นพร้อมทั้งพยานหลักฐานต่าง ๆ ต่อคณะกรรมการ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๑๖.๑ วัน เดือน ปี ที่รายงานพร้อมความเห็น

๑๖.๒ ชื่อ ที่อยู่ของผู้ประกอบวิชาชีพที่ถูกกล่าวหา

๑๖.๓ พฤติกรรมโดยย่อของผู้ประกอบวิชาชีพที่ปรากฏในการกล่าวหา

๑๖.๔ หลักฐานที่รวบรวมได้

๑๖.๕ ความเห็นและเหตุผลที่แสดงถึงพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพที่ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่อนุกรรมการจรรยาบรรณผู้ใดมีความเห็นแย้งกับมติของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้เสนอความเห็นแย้งของอนุกรรมการผู้นั้นไว้ในรายงานการสืบสวนด้วย

ข้อ ๑๗ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาและมีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑๗.๑ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในกรณี que เห็นว่าข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอ

๑๗.๒ ส่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไปในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล

๑๗.๓ ให้ยกข้อกล่าวหาในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล

หมวด ๓

การสอบสวน

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อทำการสอบสวนเรื่องที่มีการกล่าวหาหรือที่คณะกรรมการมีมติให้พิจารณาเกี่ยวกับการประพฤติผิดของผู้ประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๑๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รับเรื่องการกล่าวหาจากเลขาธิการแล้ว ให้อนุกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อวางแผนทางการสอบสวน

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประธานอนุกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินการออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ข้อ ๒๑ ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนมีหนังสือแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวน และแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องทีกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มทำการสอบสวน

ข้อ ๒๒ ผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการหรืออนุกรรมการได้ หากเห็นว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้รับความยุติธรรมอันมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๒๒.๑ เป็นคู่กรณีเอง

๒๒.๒ เป็นคู่สมรส ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้ถูกกล่าวหา

๒๒.๓ มีเรื่องโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

๒๒.๔ เป็นผู้มิได้เสียในสิ่งที่ทำการสอบสวน

การคัดค้าน ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวน โดยระบุเหตุผลที่คัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้รับความยุติธรรมอย่างไร

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า การคัดค้านนั้นไม่มีเหตุอันควรรับฟัง ให้คณะกรรมการสั่งให้ยกคำคัดค้านและให้เลขาธิการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการสอบสวนรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

คณะกรรมการเห็นว่า การคัดค้านนั้นมีเหตุอันควรรับฟังได้ ให้คณะกรรมการสั่งให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นประธานอนุกรรมการสอบสวนหรืออนุกรรมการสอบสวนและแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นประธานอนุกรรมการสอบสวนหรืออนุกรรมการสอบสวนแทนผู้ที่ถูกคัดค้านและให้เลขาธิการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการสอบสวนรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

คณะกรรมการที่สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านผู้ใดพ้นจากการเป็นประธานอนุกรรมการสอบสวนหรืออนุกรรมการสอบสวน จะไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ผู้นั้นได้ร่วมดำเนินการสอบสวนไปแล้ว

ข้อ ๒๓ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ มาให้คณะอนุกรรมการสอบสวน โดยยื่นต่อประธานอนุกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานอนุกรรมการสอบสวน หรือภายในกำหนดเวลาที่คณะอนุกรรมการสอบสวนจะขยายให้

ข้อ ๒๔ ในการสอบสวน ให้นำความในข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ มาใช้บังคับกับการสอบสวนโดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน ณ สถานที่ วัน เดือน ปี และเวลาที่แจ้งให้ทราบในหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา หรือภายในกำหนดเวลาที่ได้ขยายให้หรือไม่ทำคำชี้แจง หรือนำพยานหลักฐานใด ๆ มาให้คณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไปตามพยานหลักฐานที่มีอยู่

กรณี que ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมให้ถ้อยคำ ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุแห่งการนั้น ไว้ในรายงานการสอบสวน

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่อนุญาตให้คู่กรณีตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานก็ได้ หากเอกสารหรือพยานหลักฐานดังกล่าว ต้องรักษาไว้เป็นความลับหรือเป็นเอกสารหลักฐานอันไม่ควรเปิดเผยของบุคคลอื่นที่อยู่ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๒๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ประชุมพิจารณาและมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ แล้วให้รายงานการสอบสวนพร้อมทั้งเสนอสำนวนการสอบสวนและความเห็นต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทำการสอบสวนเสร็จสิ้น

กรณีที่อนุกรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งนั้นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๒๘ รายงานการสอบสวน ให้เสนอต่อประธานกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชน โดยระบุวัน เดือน ปีที่รายงาน รายละเอียดในการกล่าวหา สำนวนการสอบสวน ผลการสอบสวน และความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน แล้วลงลายมือชื่ออนุกรรมการสอบสวนซึ่งทำหน้าที่สอบสวน

ข้อ ๒๙ สำนวนการสอบสวน อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

๒๙.๑ สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีรายละเอียดในเรื่องการกล่าวหาอย่างไร ในกรณีที่ไม่ได้สอบสวนพยานบุคคล ให้รายงานเหตุผลที่ไม่ได้สอบสวนไว้ว่าเพราะเหตุใด ในกรณี que ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้รายงานเหตุผลที่รับสารภาพเพราะจำนนต่อหลักฐานหรือเพราะเหตุใด

๒๙.๒ พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาจับได้เพียงใด เพราะเหตุใด

๒๙.๓ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนสรุปว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดหรือไม่ อย่างไร

ในกรณี que ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิด ให้ระบุว่ากระทำผิดจรรยาบรรณตามข้อใด และสมควรได้รับโทษอย่างไร

หมวด ๔

ผลการสอบสวน

ข้อ ๓๐ เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการสอบสวน

ในกรณีที่เห็นว่าสำนวนการสอบสวนยังไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะวินิจฉัยชี้ขาดหรือจะต้องมีพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้

ในกรณีที่เห็นว่าสำนวนการสอบสวนสมบูรณ์เพียงพอที่จะวินิจฉัยชี้ขาด ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามกฎหมายต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ไพศาล บางขวด

นายกสภาการสาธารณสุขชุมชน